

Okkad

Ma jenne puhata ei taha
Kui

Ülemaaline teadete korjamine.

I.

Ta oli täiesti väsinud. Raske ja äge mõitus valimiste ajal oli ta jõuu ära kurnanud. Ja nüüd ihtas ta puhkuse ning rahu järele, ja selle jaoks tahtis ta pikemale reisule minna.

Kõik oli ju väljamaa reisu jaoks valmis seatud: lehe juhtimine Peetre hooletis antud ja sellele kõige pisema peensuseni juhatuse-kirjad iga asja kohta kätte näidatud, reisukohwer valmis pakitud, kõige uuem sabatuud ja moodsam torukübar sinna sisse pandud. Lugejatele oli ka ju teada antud, misjulgune raske löök neid lähemas tulevikus ajutiselt tabab, nimelt, et tema ära läheb, ning juba tulivad igalt poolt kodumaa narkadest ja ka kaugemalt riigist hulgana telegrammid, milledega temale õnnelikku reisu ja veel õnnelikumat tagasitulekut sooviti.

Juba lähemal päivil pidi ta teekond algama, sõbrad valmistasivad agarasti lahkumise-sõõmaja vastu. Ta ise istus oma kabinetis ja luges liigutatult telegrammisid. Täie õhinaga oli ta oma reisu vastu ette valmistama hakanud, reis töötas temale nõnda palju lõbu, kosutust, värskendust, nüüd aga, telegrammisid lugedes, mõttis tulla tema üle mõimust, just kui oleks must linif tema üle laotatud; ta tundis oma rinnas nagu midagi rujuvat, lurgus valusalt presšimist... Nii rohkesti on tema nende inimeste poolt auustamist ja osavõtmist leidnud, ning nüüd korraga nendest lahkuda, neid tüüts ajaks üksi jätta!? Kas suudavad nad ilma temata asju ajada?

Üks läks lahti ja tase astus tema armsam jünger Peeter sisse. Peetri nägu oli kurb, kõik ta terve olemus avaldas rasket leina. Meister püüdis Peetrit trööstida ja ütles sellele:

„Ma tulen ju jälle tagasi, võib olla, varsti...”

„Oh meister,” õhkas Peeter ja tema healest kostivad marjatud pisarad. „Mis teeme meie siin ilma sinuta!?”

„Sina juhid asju, siis annab ka Anton juhatust, teised kõik teevad oma tööd edasi...”

„Oh, ei, ei, ei!” ütles Peeter luskudes, siis ei jõudnud ta enam valuhooгу kinni hoida. „Ara mine, jää meie juurde!” hüüdis ta otsatu hingewaluga ja langes siis nuttes meistri ette põlvili, kuna ta oma pea meistri rinna vastu surus.

Liigutatult silitas meister selle õrna neitsilikult nooremehe pead ja ka tema oma palgeid mõõda weeresivad mõned jämedad pisarad habeme sisse alla.

Tüüts aega waitisivad mõlemad, ainult Peetri luskumised rikkusivad seda rahu. Siis, lõpuks, ütles meister tase healega:

„Ara nuta, mu poeg! Kõik saab hästi minema. Praegu ei ole kodus mingit tähtsat asja ees, ja teie saate siin ilma minuta küllalt läbi.”

Peeter tõstis pea ülesse ja vaatas oma pisarateist läikivate armsate filmadega meistri otsa.

„Si,” ütles ta, „meie ei saa ilma sinuta mitte läbi. Meie jääme siia kui peata kanad, ilma sinu juhatuse ja wirgutuse ei lähe siin ükski asi edasi. Ja tähtsaid asju on alati päewakorral, isamaa kutsub alati.”

„Mis võiks meil veel tähtsat ees olla?” ütles meister mõttes. „Valimised leiavad wististe kinnitust, selle eest kannavad meie saadikud hoolt, uusi valimisi siis ei tule...”

„Aga saadikud on üksi, meil pole mingisuguseid teateid käepärast, millega nad oma tegewust wõiksid põhjendada. Kes peab neile tarwilisi teateid, mis meie erakonna seisukohata kinnitawad, kätte muretsema?”

Meister lõi omale käega otja ette, tõusis siis järsku ülesse ja kõndis sügawas mõttes mõõda tuba edasi tagasi, kuna Peeter, kes ka püsti tõusnud oli, ristipandud kätega sügawas auufartuses oma meistri hingewõitlust pealt vaatas. Wiimaks, tüüts aja järele, jäi meister Peetri ette seisma, tema nägu oli ära seletatud, seal paistis haruldane waimufindlus ja raudne tahtmisewõim wälja.

„Sul on õigus, Peeter,” ütles ta „Ma ei tohi mitte ära minna: isamaa kutsub! Meie peame saadikute jaoks ülemaaliselt teateid korjama, et neil näidata oleks, et rahwas just sedasama soovib, mis meie erakond. Ma jään siia.”

Palawas tänutundmuses andis Peeter meistri käele suud.

II.

Erakonna peaasjaabis tihwas tööd böd kui päewad. Erakond oli esiteks eluõigustiseks tunnistatud: ta oli nõnda oppositsioniline, et mõimumehed tema takistamiseks midagi ei julgenud ette wõtta — see oleks nende karmetaw olnud. Teiseks aga pandi nüüd ülemaaline teadete korjamine täie auruga käima: peeti koosolekuid, waliti komisjonisid, seati küsimiselehtesid kofku, kirjutati, trükiti, saadeti küsimise lehtesid koormate laupa laiali ja sõideti maal ringi juhatust andmas. Osakonnad teistes linnades lasksivad küsimise-lehtesid oma korda paljustada, saatksivad neid kihelfondadesse laiali, seal kirjutati ja hektografeeriti jälle, wõi paljustati neid mimeografide peal, saadeti lehed waldadesse, seal tehti sedasama, külades nõndasamuti ja kõik kohad saiwad küsimise lehtesid täis.

Ja siis läks terve maa kui sipelgapesa kihama: teadete korjajad läksivad pereest peresse, saunast sauna, majast majasse, ja kirjutasivad, kirjutasivad, kirjutasivad... Terve rahwas oli kui elektriseeritud, mida nii suurel mõedul ennemalt ialgi pole tähele pandud: inimesed ei läbenud enam tööd teha, süüa ega magada, waid pidasivad aina koosolekuid ja kõnelesivad ning waidlesivad seal ülemaaliste teadete üle. Aga teadetekorjajad kirjutasivad ja kirjutasivad. See

üleülbine ärewus sünnitas juba võimufandjatele väga suurt muret, aga et ärewuse sünnitaja kõige oppositsioonilisem erakond oli, siis ei julgenud nemad, võimufandjad, selle vastu kuidagi üles astuda.

Töö läks täie auruga edasi: õpetajad, kõst-rid, kooliõpetajad, wallakirjutajad, kaupmehed — kõik jätsivad oma päris töö kõrwale ja täitsivad teadete forjamise lehti. Kõikidest kodumaa kirjutusmaterjali kauplustest lõppesivad tint ja suled otja, kuna Rääpina, Lääri ja Tallinna paberivabrikuteist kõik paberi tagawara ära osteti. Kui enam walget paberit saada ei olnud, hakati kollase pakkimise-paberi peale kirjutama, aga ikka kirjutati edasi.

Siis wiimati oli teadete forjamine lõppemas ja täis täidetud küsimise-lehtesid hakati Tartusse ära tooma. Kõige esiteks töiwad Tähtwere ja Raadi mehed oma küsimise lehed kottidega, seljas tassides ära — need mahutati „Postimehe“ toimetusesse, aga kui Kõpka wallast juba wanfrite peal teadete-lehta tooma hakati, ei mahtunud need enam toimetusesse ära, waid neile pidi kredit-ühisusesse ruumi otsima. Siis aga tuliwad teated Wõnnu ja Rääpina poolt — terwed killa-woorid, 10—20 hobust reas, wedasivad neid teateid Tartusse, Kodawere poolt tuliwad kahehobuse plaanwanfrit. Nüüd hakati teadete lehtesid Gesti põllumeeste-seltsi näituse aeda laduma, sest et kredit-ühisus ammugi juba sai täis tuubitub. Aga teateid tuli ühtepuhku juurde.

Raudteel toodi esiteks wälfseid pakfifid bagafhis, selle järele haffasivad juba suured roguskite fisse ömmeldub pakfid fraami-wagunites tulema, siis toodi korraka Pufast kaks wagunit, Sangaazteist wiis waguni täit ja Jögewalt seitse wagunit, kui aga Wõrust terme fraamirong teadetega tuli, ei olnud enam võimalik põllumeeste-seltsi aias olematesse hoonetesse midagi ära mahutada. Aga teateid oli Walga poolt weel hulk oodata: Walga raudtee töölfised ladusivad ööd kui päewad pakfifid, mis kifsaroopalift raudteed mööda Pärnust ja Wilhandift saadeti, teistesse wagunitesse ümber.

Rong rongi järele tuli Tartusse, raudtee ametnikkuldel muutus elu lausa pörguks, sest ehl küll ajutiselt Tartu walfsalisse poole rohkem ametnikkfa saadeti, pidiwad ametnikud ja töölfised ometi ööd kui päewad tööl olema, et paberift wälja anda, wagunift tähjenbada j. n. e. Walga pool kurdeti ju fraami wagunite puuduse üle, muud kaubad seifiwad saatmata ja Tartu kaupmeestel tuli soolast ning suhkruft puudus kätte; tartlased pidiwad siis fahariniga theed ja kofwi jooma ning mage-daid jöökfifid jööma.

Kui põllumeeste-seltsi näituse aias kõik katuse alused ruumid pakfifid täis faiwad, siis hakati neid lihtfalt maa peale laduma ja purjuriidega üle katma. Aga fiiiski sai lõpuks näituse aed nõnda lätis, et sinna enam midagi fisse ei mahtunud.

Kõik Tartu weowoorimehed oliwad wedamifega ööd kui päewad ametis, maalt tuliwad talu-

Ülemaaliste teadete wastuwõtmine kunstitemplis.

mehed linna raha teenima ja Tallinnast, Walgast ning Pihkwaft lätis hulk weowoorimehi Tartusse tööle.

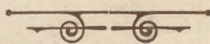
Selle järele laoti Tõnissonide aia-äri pakfifid täis, siis Gesti üliõpilaste seltsi maja, „Taara“, „Karkuse Söber“, kõik erafonna liitmete korterid ja kõrwalised hooned, aga teateid tuli ikka weel ja need faiwad Tartu elanikkudele lausa nuhtluseks. Igauhe tartlase süda hingas fergendatult, kui kuulsivad, et suur kolmemastiline laew, mis Saaremaa teated Kiiga pidi tooma, Ruhno saare juures kõige koormaga tormi ajal mere põhja lätinud. Jumalale tänu, ometi see jagu kaefast ära.

Kui siis wiimaks Walgast wiimane rong kohale jõudis, mindi Laasi käft ruumifid paluma, aga see mees oli nõnda kangekaelne, et ta Gesti asja wastu külmaks jäi ja ruumifid ei andnud. Siis ei jäänud muud nõuu üle, kui ka Gesti kunstitempli ruumid, mida küll tähjad hoida taheti, täis laduda. Ja nõnda laoti ka „Wanemuise“ ruumid alt keldrist hakates kuni katuse harjani täis.

Wiimaste wagunite tähjenbamise juures rauges tööliste ramm ja nad ladusivad ütshaawal töö juureft, kuna wiimaks ainult meister ja Peeper weel töö juurde jäiwad ja seda kahekesti pidiwad lõpetama. Selle juures töötasivad nad kõige suurema agaruse ja enesefalgamisega. Kui

„Vanemuise“ alt-ruumid täis saavad, siis andis meister loorma pealt hanguga teadetelehtesid ülesse pööningule, kus Peeter neid afna peal wastu wõttis ja toha peale tasfis. Ja nõnda wihtusiwad nad särki wäel ja palja peaga hilja õõseni tööd teha, kuni wiimane loorem ära tühjendatud oli.

Alles siis läfswad nad, ise puruwäfinud, puhkama, et warsti jälle uuendatud jõuga teateid toffu wõtma hakata. Erlane.

Paawsti õnnistuse-kiri

Linnawoliniku Tarakännile.

Rahu olgu sinuga, armas wend Tarakann!
Kürje eleison!

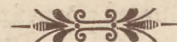
Ja meie oleme siin kuulda saanud, ei sina seal kangel põhjamaa poolpaganate seas wäga kange usumees oled ja nende uskmata inimeste wastu wõitled, kes neid wäikseid lapsigi enam alanduses ja orjawaimus ei taha lasta üles kaswatada. Kui neid alama rahwa lapsi enam paluma ja kummardama ei õpetata, siis hakkawad nemad wiimaks kui nad suureks kaswawad arwama, et nemad omast jõust ja wäest oma ihu ülespidamist wõiwad teenida ja nende nõudmised kaswawad suureks. See ei käi aga meie õpetusega mitte kokku, niisuguse kaswatuse wiisi läbi wõib wiimaks meil omal ka kitsas kätte tulla ja seda kurja arusaamist on juba muidugi küllalt maailmas. Ja meie kuulsime, et sinul selle uskmata linna waranduse ja walitsuse kohta ütlemist ja mõju on, sest sina oled üks neistsinatsist rahwawenematest kes kõigest wäest wana korda alal hoida püüawad ja see teeb meie südamele wäga suurt rõemu. Sina ei ole nende kangekaelsete ja taganenud ketserite laste kaswatamiseks muidu mitte raha lubanud, kui et neid peab kaks korda nädalas paluma, kummardama ning kintsu kaapima õpetatama. See on wäga õige tegu sinust ja nii armas kuulda. Kui härg ei taha sõnakuulelik olla, siis on tale küll kõige pealt piitsa waja — aga sellega peab nüüdsel ajal ettewaatlik olema — seepärast seo ta eest heinakoti suu kinni, ja las' ta nälgida.

Meie loodane, et sina ka edaspidi nii kindlasti ja kangesti ususse jäeksid ning wahwasti wõitleksid. (Meie oleme ka kuulnud sinu eestkostmisest õllepoodide alalhoidmise eest ja see jook on ju kristlastele lubatud.) Meie tahame sind oma õndsakstegewa kiriku sülle wastu wõtta ja siis saadaksime sind weel mujale patuseid ja kangekaelseid pöörama ja pitsitama, kas wõi hullude Anija naeste sekka, sest sa oled ennegi juba keewa wett kaela saanud ja selle läbi kannatanud.

Meie awaldame selle kirjaga sulle oma täielist rahulolemist ja jagame oma õnnistust. Ka sinu mõttewennad ja õed tagurluse waimus, Tilisang, Pikpiits, Kärsapann, Tartu tanta ja Düna Triinu lasewad sind terwitada ja sulle õnne soowida.

Sulle armulik

Klõmm I.

Uued ja wanad sõnad.

Ära waata „nellat“ karwast waid hambast. Meil kirjutati seadusi naha peale.

Kulude eelarwe tehti ruttu, aga wabadusest polnud juttu.

Kui raha saab otsa, pane laen toime.

Gelarwe on juba jõuus, aga duuma pole veel nõuus.

Roobi suits ja tuki wing on saksa hing.

Saaga sõidab saks, uduga hulub hunt.

Papi külimitt ja foti sopp ei saa ialgi täis.

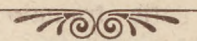
Saks wõtab raha ja kassafaks naha.

Saada Jaan Sakfamaale, lasse õppida sotfialismust, tuleb Jaan koju, Jaan kummardab ifka kapitalismust.

Seni färeme lne wõttis marja maaft kui ere-lne loobiga kummardas.

Wõta wähtill willu wõi „Nooruselt“ tarfust.

Wenemaa rõem ei ole mitte üffi joomine waid ka lõõmine.

Mõtteterad.

Mis pärast on see meie waljusti feelatud, mida ülemusele lubatakse?

Mis on auusam: kas salaja warastada wõi awalikult warastada?

Rõõki inimefi wõib kahte liiki jagada — wähemlasteks kelledel rohkem süüa on kui neil jõõgiisu on, ja — enamlasteks kelledel rohkem jõõgiisu on kui neil süüa on.

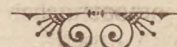
Jnimesed ei ole üleüldse mitte nii halwad kui neist kõneldatakse . . . nad on palju halwemad.

Kui halwasti ka meesterahwas naesterahwast mõtleks, selle peale wõib julge olla, et naesterahwad üksteisest weel halwemini mõtlewad.

Kes tahab naesterahwast tõesti tundma õppida, peab kuulama kuuifaks sõbrannat ifefestis riidlewad.

Naesterahwas wõib oma wõifilejannale paljugi andeks anda . . . kui see inetu on.

Kui naesterahwas Teie juttu hooplegi kuulab, siis wõite kindel olla, et ta Teie nõrka külge tundma õpib.

Tiikikene kodumaa geografiast

ehk

uudem kohtade jautus.

Meie kodumaal on mitmed suured muudatused ja kohtade ühest kohast teise paigutamised sündinud, nagu meie seda ajakirjandusest leiame. Nendest muudatustest teatame siin kohe auustatud lugejatele, et wanu tuttavaid kohtasid teawad teisest kohast otsida ja leida.

„Kodumaa“ teatab, et Alliku raudteejaam on nüüd Pärnemaal, seepärast ärgu otsigu teda keegi enam Järvamaalt, Türi kihelkonnast.

„Sihamõtte albumi“ järel on Pühajärve Rõuge kihelkonnas, selle järel pole teda mitte enam Otepää kihelkonnast leida.

Kui asi nõnda edasi läheb, siis võib lugu varsti nõnda olla, et Ruusaku alevi leiame Jõhvi kihelkonnast, Narva linn on Lätimaa piiri peal, Lihula on. Kolga rannas, Naissaar tõstetaks keset Peipsi järve ja kui Ülemiste järve wesi väga sogaseks juba läheb, siis võib tallinnalastele selle asemele Wirtsjärve tuua.

gb.

Apostel Ilwese patufahetsuse laul.

(Wiisil: Kes „hertsogit“ nii lasseb teha, kui tema tunneb
puki pealt.)

Ma waene muld suurt pattu teinud,
Nüüd seisjan „ülempreestri“ ees.
Ma käredate lauas istund,
Mind ära nuhtle wiha sees.
Oh halasta! Oh halasta!
Oh hertsog armust halasta!

Oh hertsog kuule minu palwet
Kui põlwili sind palun ma,
Eks heida armu minu peale
Kui õhtan — truudust wannun ta,
Küll käredatele tahan ma
Weel muda filmi loopida!

Sest ütle „isa Jaan“ üks sõna,
Mull, kes ma waene ekfija,
Kõik patud wõta andeks anda,
Mind jälle toida kata ja
Weel kord ma palun: „halasta!
Mu peale, oma armuga!“

Priden-Triden.

Wiljandi laulupidu programm.

Laulupidu pannakse „Roidu“ seltsi puhweti
abil ja sellele toetamiseks toime.

I. Waimulikul tãnu ja kiituse laulud.

(Enne pistetaks pisemad „pitfid“ ja pudel õlut püsti
jala peal ära.)

1. Wõta nüüd Kiimerit wägewat nuhtle-
jat kiita.

Laulawad ühendatud laulukoorig ja puhwaw pa-
sunakoorig.

2. Kui surm neil oli filma ees.

3. Su poole saks, oh südamest.

4. Nad puhkwas ammu wilus, ei kuule
meie tralli.

II. Wahe joru.

Restab vähemalt kolm tundi, nõnda et laul-
jad ja mängijad ning pidulised aega saawad
endile seltsi puhwetis parajat „winti“ peale panna.
„Windi“ ostab iga piduline omal fulul. Kes roh-
kem raha kulutab, seda auusamaks peetakse. Suu-
pistetel ja pitsidel soolased hinnad.

III. Ilmalik kontsert.

1. „Nagaika marsh.“ — Mängiwad pasuna-
koorig. Trummide ja trianglite asemel kõiguta-
takse teatavas waluandmise taktis keppisid ja wi-
butatakse witsakimpusid.

2. „Me oleme nüüd joomisele walmis, mis
kostab ja paisutab me kassafest.“

3. „Wõtkem wennad wahwast juua.“

4. Mis hoolin rahwa raskustest, kui peastaks
„Roidu“ wõlgadest.

5. „Kui rahwa raha me norime puhweti kasuks,
Kas saame siis see eest tãnu veel tasuks?“

6. „Puhwet ja porujomm.“ — Suur kontsert-
waltser ühendatud mängukoorigele, pudelite ja
klaaside kõlinal.

Õhtul suur lõbukäik tulesontide walgustusel
järwe kaldal olematele kõngastele.

Järgmisel hommikul pärast peawalu ja ära-
mineku eel on veel soowitam lahutamiseks laulda:
„Oh, kurat wõtku „Roidu“ seltsi, kes meie taskuid
tühjendas!“

Piduline.

Soowitamisel.

Talumees: „Ma ei wõi seda lubada, et
teie lapsed päewad läbi minu kanu taga ajawad.“

Linnaproua: „Sumala pärast, on see
siis nõnda kardetaw?“

Talupoeg: „Kardetaw ehk mitte, aga
kanadel on muud ametiks . . . wõi tahate teie
minule munema hakata?“

tlg.

Tarkade ja wägewate meeste sõnad.

Kogunud Robertus Talt.

„Nõudke eneste wabadust taga kartuse ja wäristusega“, ütles kassakas kui hoopisid jagas.

*

„Nõudke esiteks kõduerakonda ja tema „programmi“, kõik muud peab teile pealegi antama“, ütles Tõnisson.

*

„Teie peate mustad olema, sest must olen mina, teie juht“, ütles Kruschewan „tõsistele“.

*

„Ärge kurtke neid mitte, kes ihu ära tapawad ja „käed üles“ karjuwad, waid kartke neid kellel meelewald on teid wangitorni heita“, ütles Stolõpin.

*

„Meie abi tuleb Kruschewani ja Dubrowini käest, kes juutisid on rüüstanud“, ütles huli-gan kui päewapalga kätte sai.

*

„Weereta minu ette omad kopikad ja looda minu peale, küll mina toimetan kõik hästi“, ütles papp kantslist.

*

„Mustasaja mees ja teie juht, see on minu nimi igawesti, ja nõnda peate teie mind hüüdma“, ütles Purischkewitsch „mustadele“.

*

„Teie peate rahaahned olema, sest raha-ahne olen ka mina teie peremees“, ütles Pärt toimetuse liikmetele.

*

„Ei lange ükski sõimusõna „Päewalehe“ weergudele ilma minu tahtmata, aga ka teie kopikad on taskus loetud, ja minule teada“, ütles Pärdu Andres kaastööliste.

*

„Mina olen tee ja tõde ja [elu, ükski ei saa duumasse muidu kui minu läbi“, ütles Stolõpin enne walimisi.

*

„Au olgu EREmuisele, Wanemuisele ja Tõnismuisele!“ ütles Ilwes, kui kõdulaste leeri istus.

*

„Tulge siia, Wenemaa õnnistatud“, pärige seda koosoleku saali, mis teie jaoks on wal-mistatud konstitutsioni asutamisest, ütles bü-rokrat, kui „wenemehed“ duumasse tuliwad.

*

„Walwake ja lugege, et teie kiusatuse sisse ei lange ja minu „Matsi“ „päris Matsiga“ mitte ümber ei waheta“, ütles Jaason ajalehe kuulutustes kui nummer ilmumata jäi.

*

„Päris Mats“ on küll walmis, aga „sisu“ on nõder, ütles „Päris Ploompuu“ kui järele jäänud „Päris Matsisid“ waatas.

*

„Sest teie olite kui eksijad lambad, aga nüüd olete pöördud „Tõsise Eesti Uduerakonna“ poole“, ütles Tõnisson „Uduerakonna“ koos-oleku awamise kõnes.

*

„Seepärast walwake, sest teie ei tea mill tunnil „rahustaja“ tuleb, ütles parun mõisa-walitsejale.

*

Püha ja kartuse wäärt on Balti paruni nimi!“ ütles Brandt omas „Nooruses“.

Marwa mõrdsused.

Pangub:

nagu pastor Jõhwi kirikus;
nagu Abise walitseja Abise mõisa kontoris;
nagu kreisiülem Kõhtla wallamajas;
nagu Aleksi Mari Wajawere külas.

Sigistab:

nagu Golowin theed juues;
nagu „Põhjanael“ korterist wälja folides;
nagu „Kaja“ toimetaja trükiwigastid parandades;
nagu Juhkentali raamatukaupmees boikoti all;
nagu Sinowjewi malmiwabrik pankrotti jäädes;
nagu Paul Swants oma haaremile uut jattu juurde tehes;
nagu „Tulu“ feltfi walitsus kirjadele alla kir-jutades;
nagu Hitemets „Saaroni“ aruannet kirjutates;
nagu „Wõitleja“ tantsuga farskust edendades;
nagu luuletaja Rajat „Baemurru poiste“ faas-tööliselks olles;
nagu Franzdorf „Kaja“ toimetusele torni peale ehitates;
nagu kooliõpetaja Taltis Abise wäljanäituse awa-mise päewal;
nagu Jõhwi „muftjada“ edumeelseid õgides;
nagu Kreenholmi mõikaupleja turul solgitud mõid tiites;
nagu „Tulu“ faššapidaja diwidendi wälja makstes.

-u +

Waga footw.

Õnnista ja hoia,
Peksuga neid wõia,
Oma nuuti tõsta ja
Hästi, ja neid rahusta

Briden-Ididen.

Teated duuma üle.

Duuma lahtilastmise üle kõneldakse väga palju. Ühel ajakirjanikul tuli mõttesse selle üle teateid korjata ja kõigi suurte meeste käest järele küsida, kuidas nemad duuma lahtilastmise peale vaatavad. Ja suured mehed vastasivad:

P. A. Stolöpin:

— Duuma lahtilastmine . . . ei ole mitte soovimata asi, ei ole mitte ette äranägemata ja ei ole mitte mõimata.

P. Krushewan:

— Läbi peksta ja laiali ajada.

Gulogijs ja Platon (üheskoos):

— Laiali ajamine ei too kasu, sest mäsfulised on häbemata ja häbemata korjavad endid älle koku ja pahandavad endi kõnedega pühade meeste tõrnu. Sellepärast on waja Jssanda Jumala nimel saadikuid surmanuhtlusega nuhelda ja nende kehafid Illiorodide ette lõhkiskumiseks heita.

Purishkewitsch:

— Waja duuma laiali kihutada, siis Kau-lafia, Soomemaa, Poolamaa, Wäikewenemaa, Baltimaa, Leedumaa ja Suurwenemaa. Siis ei jää Wenemaale enam mitte ühte mäsfulist ja maa on rahustatud.

„Ручь.“

Saksste rõem.

Kui süda meil wiha sees keeb,
Naut tantfu neil turja peal lööb,
Kui püssid ja wõllad neil ees,
Siis rõemus on süda meil sees.

Briden-Triden.

Küll

Küll wingerdas ja hingeldas, aga siiski pidi hinge heitma.

(Kõduerakonna „Edna“.)

Küll promiiseeris, ja suudles ministrite jalatandu, aga siiski lendas duumast välja.

(Purishkewitsch.)

Küll proowis „kõne“ ojawust, ja raiskas tuhandeid, aga siiski kukkus haledasti läbi.

(Tõnisson.)

Küll paluwad ja kuulutawad ette, aga siiski ei lähe nende soov täide.

(Saksad kuberneri lahti lastmas.)

Küll lubatakse ja antakse, aga siiski ei ole kufagil näha.

(Wabadused.)

Briden-Triden.

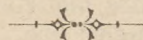

Lõbu linnas ja maal.

Tralli Jaan tuleb Nel pühiks Tallinna küla-liseks ja onupoeg wiib teda õhtul torrats Harju-wärawa mäele vaatama kuidas näitlejannad seal laulawad ja tantfiwad.

„Noh, Jaan, waata misjugune lõu meil siin linnas on,“ — uhkustab onupoeg — „ega teie seal külas oma karupestas niisugust asja ikka näha ei saa.“

„Ara ütle ühtigi“, wastas Jaan, „kui meie külatüdrukud suwel jõeale lähewad pesu loputama, siis seowad emad seelikud niisama kõrgele nagu teie lauljad siin. Tuleb seesama välja.“

Räbala Hans sõidab sõtta sotsialistide wastu.

Õnnistamata wafikas.

Rufagil kodumaa kihelkonnas, mida pifats wõi laiafs kihelkonnas hütatse, elab soode ja rabade keskel suure jõe taga, kõigest ilmast lahus, Rabasaare Jaan. Otseteed tuleb tema koha juurest kiriku juurde alt kümne wersta, et aga otseteed peale lindude keegi elaw hing sealt läbi ei pease, siis peab ta päratu suure ringi tegema, ja nõnda torjab kiriku juurde üle kahetümne wersta. Sedagi teed mööda wõib ainult süda suwel, kõige kuuwemal ajal käia ja tahetasse hobusega läbi minna, siis peab sellel tingimata puumanker ehk nõnda nimetatud „nahkratastega“ wanker järel olema.

Nüüd juhtus ühel ilusal aprillikuu päewa hommitul, et Rabasaare perenaesl wäikene poeg sündis. Poiss sirgus paar nädalat, siis tuli ristimise mure kätte. Sellega oli päris temp. Kes ristib wõi kust ristijat saada? Et parajasti wete-lagunemise aeg oli, siis oli Rabasaarest suurele maale peafemine päris wõimatu. Jaan oleks heameelega Targawere küla koolmeistri ristima toonud — kirikherra wõi köstri peale ei maksnud wõtelbadi — aga ka Targawere küllasse ei peafenuid ei reega ega rattaga, ei jala ega ratsa. Ühikese nõuupidamise järele otsustas Jaan ise last ära karastada. Kutsus karjamaa serwal elutsewa saunamehe poja, oma sulase ja tüdrukü waderitelts, tõi kapiist wana nahkkaantega paksu lauluraa-matu wälja, otis selle tagant otjast hädaristmiste sõnad illes, ja ristimine pandi ilma suurema tahtistufeta toime.

Selles kihelkonnas oli aga pruugiks ja õpetaja nõudis, et kõik lapsed keda tema ise ristitud polnud ja keda kodus ristiti, wähemalt poole aasta jooksul tema juurde õnnistamisele peawad toodud saama. Muudugi pidi selle juures ka õpetajale ristimise raha ära maksetama. Jaanil läks aga see asi hoopis meelest ära. Paari aasta pärast tuli küll õnnistamise lugu kord meelde, aga et asi juba kauaks oli jäänud, armati paremaks poissti mitte enam õnnistamisele wiia, et õpetaja muudugi wäga pahandaks. Nõnda kaswas poeg juba kümne aasta wanuseks.

Äsi ei jäänud aga ometi päris waka alla. Wana Riidulaulu Tõnu, kes kiriku wõõrmünder oli, oli sellest asjast kuidagi haisu ninasse saanud ja kõneles ka kohe õpetajale, et Jaanil õnnistamata poeg kodus olla. Kunas see poeg sündinud, ehk kui wana ta oli, seda ei teadnud ka Jüriigi kõneleba, jesi et ta ise ilmasgi Rabasaarel polnud käinud ega poissti näinud.

Õpetaja sai wäga pahaseks seda lugu kuuldes, et tema kihelkonnas weel niisugune poolpühitsemata elukas on ja saatis Rabasaare Jaanile kindla käsu, et see oma poja wiibimata õnnistamisele tooks.

Jaan kohmetas esite seda käsku kuuldes ära ja arwas, ega nüüd head lugu ole.

—CHEMALLINE—

EESTI-TEATER.

Wanamüine. Jantus.

—Kõhklus ja endus—

NOOTEMEESTELE JA WAITAPOSTEILE

Edurakama waimus

Õnnes peeti 18. detsembril tantsu-õnnist-kõnd. Eestis.

1. plats 50 hõbe sentil. 2. plats 20 hõbe senti. 3. plats 10 wärina.

Õnne kassa. Kuid. Jaan. Tõnu. 1. plats 50 hõbe sentil. 2. plats 20 hõbe senti. 3. plats 10 wärina.

Pühapäeval: 1115. Õhtul: 1115. Kõrgele: 1115. Kõrgele: 1115.

„Kuule Jaan, meie kirjaku wafikas sai täna just nelja nädaliseks, jootsin teist siamaale selge piimaga, karw üsna läigib seljas, pane see ette wankri peale ja wi kirikjandale, ehk siis lähed asi paremini“, ütles perenaene.

„Päris tõsi jah, see ju päris raswane wafikas, küllap ta ikka aitab“, arwas Jaan.

Wana kõrw mära rafendati nahkratastega wankri ette, poisj ja wafikas pandi wankri peale, kuna Jaan ise wankri kõrwal sammus ja nõnda mindi õnnistamisele.

Kirikumõisa jõudes sidus Jaan hobuse hoowi peale, õpetaja kirjutusekambri ukse alla, lasinga külge finni, jättis poisj ja wafika wankrile, kuna ta wafikale weel punaseruudulise wankriteki üle laotas, et nii wäga filma ei paistaks ja läks ise tagant ukse kaudu kirikumõisa kööti kuulama kas sajakaga kofku wõib saada. Seal õeldi, et õpetaja herra on rohuaeada läinud. Jaan läks wälja, ootas wankri juures päratu hulga aega, aga et saffa ikka ei tulnud, wõttis nõuks keda ise rohuaeada taga otsima minna. Nõnda kui Jaan selja pööras, ronis ka õnnistamata poeg wankrist maha

teatrit.

ja läks ilma ümber vaatama, sest niisugust mõisa ja suuri majasid polnud ta ennem näinud.

Jaan leidis õpetaja warsti aiaft üles. Wõttis mütti peast ja kumardas alandlikult.

"Noh, armas wend, mis sull on?" küsis hingekarjane.

"Ma olen Abasaare Jaan ja tuln selle õnnistamise asja pärast."

"Ah, soo, fina dledgi see kangelaelne inimene, kes oma last õnnistamise alla ei too ja mulle sest jugu teada et annudgi", — ja õpetaja hakkas Jaaniga päris kurjalt tõrelema.

Jaan kohmetas üsna ära, ei tulnud esite mingisuguseid wabanduse sõnu meelde ja tõndis pea norus õpetaja järel, kirikumõisa poole. Meeleheaks toodud wafikat ei tulnud tal enam sugugi meelde.

Kirjutusetambri ukse alla jõudes, kus Jaani hobune finni oli seotud, jäi õpetaja seisatama ja Jaani wankril kirju teki sisse mähitud kogu nāhes, ütles: "Noh, wõta ta sülle ja too kohe mu kirjutusetuppa!"

"Kas ma ei wõiks teba parem kõõli wiia, ta ritub saksste puhta toa ära," ütles Jaan.

"Kudas, ritub toa ära, kas ta siis nii kasmata on?" küsis õpetaja imestades.

"Talon ka alles oheliku otsaga wankri külge finni seotud."

"Mis, finnisseotud — mis ja ta finni sidusid?"

"Egas' teba muidu tuua poleks saanud, ta oleks tee peal wankrist maha rabelemud ja metsa jooksnud, wõta siis weel teine finni."

"Mis juttu sa ajad, kui wana ta õige siis on?"

"Just täna sai neljanädaliseks, ja jahutõrti pole me talle weel teragi annud, jõi igapäew oma kuus toopi piima ära."

"Kudas, su poeg on alles kõigest neljanädaline?"

"Ei, wafikas."

"Kuule armas mees, mis hullu juttu sa räägid, ega sa ometi wafikast pole õnnistamisele toonud. Mis wafikast ja tõneled?" ja õpetaja fulm läks äwardawalt kortsu.

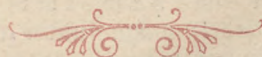
"Näh tähja, mull ei tulnud meelde kohe rääkida, perenaene saatis selle wafika õpetaja prouale, sellepärast et, et — noh, et õpetaja herra selle poisji õnnistamise pärast nii kuri ei oleks. Päris rammus loom. Poisji pagan on wankrist wälja roninud ja teab kuhu ta mait nüüd on läinud. Ma tõin ikka wafika — ei poisji tõin õnnistada, ega ma wafikast just poleks julgenudgi —" ja Jaan jättis siin wabanduse poolelt.

Õpetaja nägu läks hoopis lahkemaks, sai ta nüüd ju isegi aru, kudas lugu oli.

Jaan läks nüüd poisji taga otsima ja leidis selle õpetaja rohuaiast, tikerperi põesa kallalt marju söömast, kuhu ta üle aia oli roninud. Poisji sai wõmmu kullasse ja wiidi õpetaja juurde, sest nüüd polnud õnnistamisel enam takistusi ees.

Jaan läks päris kerge südamega kodu poole, sest poeg oli nüüd õnnistatud — ja ega wafikastgi üsna õnnistamata ei jäänud: pühapäewal kui praad lõunalauale tuli, loeti tale ka enne söömist oma waga salmikene ära.

H. Säru.

Mõisnikkude laul.

Nüüd hingwad mässumehed,
Ja äsjuuse lehed,
On läinud puhkama.
Nüüd äratame jaksu
Ja kõrgendame maksu,
Nii kui meil meele pärast on!

Priden-Priden.

Eesõigused, mida Saaremaa mõisnikud käest ära anda tahavad.

Hiljuti tõimad Kuresaare lehed teate, et Saaremaa mõisnikud eraforralisel maapäewal otsustaks teinud, mõned oma eesõigused talurahwa kasuks käest ära anda. Seda ei olnud aga kahjuks mitte nimetatud, mis suguseid õigusi käest ära antakse. Et asja kohta selgemaid teateid saada, võtisin teekonna jalge alla, et Kuresaares ise asja järele kuulata, kuid kaugemale ma ei peasenud kui Wirtsi, sest et üle sõit üle Suurewäina takistatud oli. Enneks trehwasin Wirtsi kõrtsis paari muhulasega kokku, kes minu uudishimu waigistada võisid.

Nendel oli väga hästi teada, misõigused eesõigused armulised herrad armsa Saarerahwa kasuks käest ära annavad, ja need eesõigused on nimelt järgmised:

1. Esimese öö õigus. Selle tähtsa õiguse on nad kõige suurema ohvrimeelega käest ära annud.

2. Õigus ilma luba küsimata õhku hingata ja wett juua. Päris mõisamaade peal jääwad need eesõigused siiski herradele ilma kütendamata alale.

3. Peksu õigus. Edespäi ei anna parunid talupoegadele enam mitte ise witsa hirmu, waid lastawad seda, kui peaks tarwis olema, teisi teha.

4. Õigus pütsa saabaste peal ja peas kaapklubaratanda. Maniskakandmise õiguse jätawad herrad enestele weel alale.

5. Õigus ninarätikusse nina nuusata. Seni ajani võisid talupojad oma nina ainult kuue hõlma wõi kinda sisse puhastada.

6. Õigus „Saarlasi“ ilma eeltsenfurita läbilugeda. Teatavasti tuleb hirmus suure hoolega selle järele walwata, mida talupoeg loeb ja kuidas kahtlane kraam temast eemale hoida, kuid „Saarlane“ on praegu igast kahtlusest wäljaspool ja wõib teda sellepärast ilma takistamata lasta talurahwa kätte minna.

7. Mütsi maha wõtmise poolest tehtakse talupoegadele väga suurel määral kergistust: nad ei pruugi enam mõisa wärawas oma pead katkest wabastada, waid herrad lepiwad ka suuremeeleliselt sellega, kui talupojad mõisa kõõgi trepi ees mütsid maha wõtawad.

8. Õigus kelladega sõita. Seda õigust ei wõi aga talupojad siis mitte tarwitada, kui nad mõisast wõi kirikumõisast mööda sõidawad; jarnastel kordadel tuleb kellakõra alati kinni pidada.

9. Õigus wahest jaia süüa ja kohwining theed juua. Seda õigust wõib aga talupoeg ainult siis tarwitada, kui tal kõi rent korralikult tasutud on ja tal siis weel raha järele jääb.

10. Teel wastutulemise õigus. Seni ajani pidi talupoeg, kui ta teel jaksale wastu sõitis, alati oma hobuse, wankri ja koormaga otsekohe kraawi pöörama; edespäi aga lepitas sellega, kui talupoeg oma hobuse ja wankri hästi tee kõrwale tõmbab, nõnda et jaks takistamata oma neljahobuse tõllaga wõib täie hooga mööda sõita.

Grilane.

Kiidulaul nuudile!

Oh kuulus Wene nuudike,
Sa, imeasjake!
Ei leia meie ial teal,
Siin haritud maailma peal,
Su farnast, imeasjake,
Me' kallis nuudike!

Sa oled rahwast rahustand,
Suurt mäsju kustumand!
Su ees me' nüüd siin põlwili,
Sind mäletame surmani,
Sind üle kõige kiidame,
Me' kallis nuudike!

Kui hoobid selga langewad,
Ja nahl neil kipitab,
Nuu kiitust siis sull laulame!
Et karistaksid heldesti
Neid „kardetawaid mäsajaid“
Ja „korrarikujaid“.

Mispärast Tartu Tallinnast ees on?

Tartus õeldakse teretamise asemel „m o r j e n“,
aga äraminnes „jumalaga“.

Tallinnas õeldakse küll harilikult „tere“, aga jumalaga jätmise asemel tingimata „a d j e e“.

Selle pärast on tartlased Saksa keele mõistmises tallinnalastest ees, sest neil on Saksa keel kõhe meeles, aga Tallinna elanikul tuleb see alles tüki aja pärast meelde.

*

Hapuks läinud.

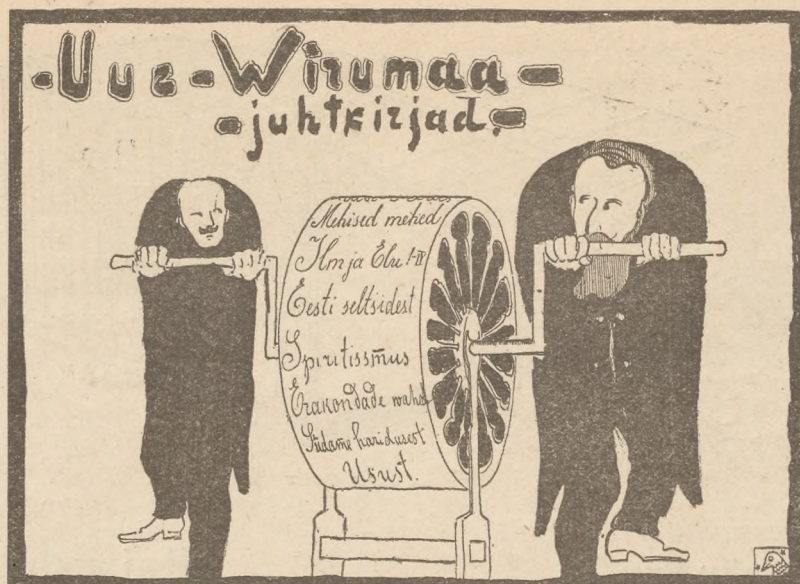
Wana Winkli-Mardi poodi astub wanaeit sisse, kes millalgi enne pole äädikat ostnud.

„Kas teil, sulla poesaksad, äädikat müüa on? küsib ta aralt.“

„On küll, aga ta on palawa ajaga hapuks läinud!“ räägib Mart, kes suur naljahammas on.

„Ei ma siis seda taha, kui hapuks on läinud! — sõnab wanaeit ja pühib karmesti ukse poole.“

T. +.

„Wänta Hans! Ara karda, ega siis puudu tule, ratas käib ringi ja sisu on ikka seesama.“

Jutustus Warsawi Linnawahi elust.

(Tõstne sündmus, Ioo kangelase enese suust üles kirjutatud.)

Ja-jah, mennafesed! Kõiksugu täkid ja wigurid on mulle juhtunud, aga niisugust juhtumist nagu see, ei mäleta ma mitte ette tulnud olemat. See oli päris karulükk kohe! Ma seisan eila — see oli wist jah eila — Marshallkowski uulitsal wahi peal ja waatan oma ette — keegi isandamees sammub seal. Isand wõi päris herra — raske on otsustada, aga ta wälimuse järel wõis armata, noh, — et tal kahtlane nägu ees oli ja arwatamasti — ka rahagi taskus.

„Hea finni!“ hüüan ma. „Kuhu ja lähed ja mispärast? Käed püsti!“

Tõstisgi käed püsti. Otfin teise läbi — mitte jumala-krossi kujagil pool, ainult paberosfikarp oli taskus.

„Kas teate mis, hea herra?“ ütlen temale: „andke mulle 3 rubla, siis lasen laht. Kui aga raha ei taha maksta — siis olge head, lähme pristami juurde!“

Waatas teine korra kurgalt minu otja ja ütles aina rahulikult:

„Wit kui tahad!“

Wang lähed ees, mina järel. Ise aga mõtlen hoolega, kudas teda pristamile ette panna ja mida ütelda. Wiimaks tuli meelde:

„Nõnda ja nõnda, teie kõrgus, pristami herra . . . püüdsin teise finni, kui ta parajasti, remolwer pihus, uulitsal edasi tormas.“

Ja siis näitan pristamile oma browningit. Nii oligi. Lõhime pristami ette. Tema wõttis muidugi wangi vastu, waatas browningit igast küljest ja kõrgatas siis tulwihafelt wangi peale:

„Kas teil luba on tuleriista kanda?! . . . Kus teie tunnistus on?“

Ja mis teie mõtlete? Mina waatan — minu wang torjab kae tasku ja tõmbabgi tuunistuse mälja. Pristam waatab — asi korras puhas. Wõttis mees siis oma tunnistuse ja minu browningi kaasa, naeratas natuke ja kadus ukse taha . .

Browning aga oli kroonu oma. Nüüd on mull alles öieti pala taga — kust tont uut browningit saada. Waat' seda ei mõista ma kudagi mälja mõelda.

Antshari järele Tõhki.

Küll

Küll hoiti ja walwati Grustalew-Nošfari, aga siisgi põgenes ära.

Küll Tõnisson sõimas konduktöri kõlbliste abinõudega, aga kohtunif mõistis ta siisgi seaduslikel alusel neljaks päewaks finni.

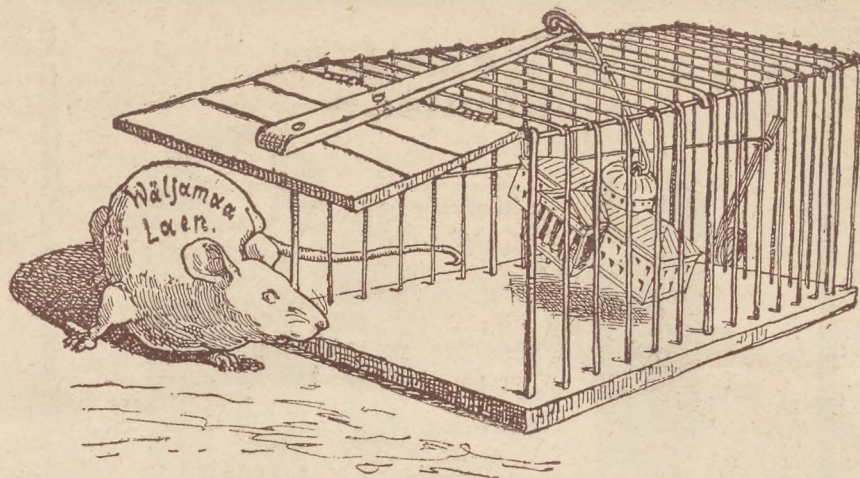
Küll oli siamaale Gaapsalus kõik wagane, aga siisgi hakkaswad moorimehed streikima.

Küll safsad soowiwad igaweseks ajaks sõjaseadust, aga siisgi ta ferd kaob.

Küll Ambla pastor paugub ja haugutab, aga siiski rahwas loeb ajalehta ja loodab duuma peale.

gb.

Purishkewitsh oskab sõimata nagu oleks ta päewalehte lugenud ja Pärdi juures kirsusel käinud.

Uuemad sündmused.

(Mjalehtede teadete järele.)

— **Dotamata wastupanef.** Gila peeti watsfalis pealt näha wiisfatas noormes finni, fes mütsifarpfi lääes hoidis. Tema wagune ja kohmetanud olef äratas ühes shandarmis kahtlust. Tema finniwõtmise juures hakkas noormees ootamata wastu ja löi mütsifarbiga shandarmile wastu pead, kus juures paberist farp lössi läts. Mfi anti wälja kohtu kätte.

— **Linnawahiosawus.** Üleeila läks mööda Raba uulitjat üks naesterahwas telled wäife, rätitu sisse mähitud komps lääes oli. See äratas lähedal seiswa linnawahis kahtlust. Wiimase osawuse ja täheapanefu tõttu sai ta finni wõetud, kus juures leiti, et tal rätikus laks meesterahwa särki ja ühed aluspüksid oliwad, millel veel nimed polnud sisseõmmeldud. Seda asja on uurima hakatud.

— **Häbemata julgus.** Gila ilmuftwad postkontorisfaks laks ifitut, les oma imeliku ülespidamise ja kätiga näitamise läbi üleüldist kahtlust ärataftwad. Sel ajal kui nad oma pakkiftid ja firjafid tahtftwad ära saata, tuliwad teenrid ätitfelt ja fiduftwad neid ilma wastupanefuta finni. Kõige enam pani see imeftama, et nad selle juures mitte ühte sõna ei kõnelenud. Pärast tuli wälja, et need laks kurtumma oliwad. Sõjariistu nende juureft ei leitud, kui mitte ühte naasfelt ja sulenuga selleks ei taha arvata.

— **Imelik juhtumine.** Üks suurem jaks oli omale automobili oftnud ja tegi sellega proowifõitu, kuna keegi häbemata woorimees temale tee peale põigiti ette juhtus. Tuli kole kofkupõrkamine, kus juures lööl nii tugew oli, et hobune kohe surma sai, aga kõikide imeftpanemiseks jäiwad troška ajsad päris termeks ja wigata. See juhtumine sünnitab peenemates ringfondades mitmesuguseid arwamisi.

„Екль“

Muinasjutt.

Kord elasinad siga ja eesel. Eesel ei saanud muul wiisil healitseda kui tegi alati — aa.

Siga kuulis seda ja sai wäga pahaseks. Tema arwas enesel üksi õiguse olema nõnda wiisi healitseda, sest tema nimi lõpeb „a“ tähega.

Selle üle läksiwad nad kahekesti nii kolidasti riidu ja tülisse, et ühte teist juba „inimeseks“ hakkasiwad sõimama.

Esiotsa oli tüli kole suur, aga pärast jäi juba järele, nagu see alati sünnib.

Nad arutasiwad asja külmawereliselt ja jõudsiwad otsusele, et inimeste seas küllalt nende sarnaseid olemas on.

Pikaldene siga otsustas: olgu peale, et inimene sileda nahaga olewus, on temal omad iseäralised harjased, mida ta ajuti tarwitab ja siis päris harjasloom wõib olla. Ka teeb tema sagedasti, iseäranis joobnud olekus päris seatempusid.

Aeglane eesel seisis oma suguwõsa eet ja tähendas alandlikult et õigust ütelda inimestel küllalt pikad kõrwad on, aga esimese korraga ei märka seda kohe.

Selle kõnelemise järele jõudsiwad eesel ja siga selgusele, et inimesel nendega palju ühesuguseid omadusi on, seepärast leppisiwad nemad täiesti ära, andsiwad üksteisele oma esimest jalga ja oliwad wäga rõõmsad selle üle, et nad hoopis ootamata endile ühe uue, wäga lähedalt sugulase oliwad leidnud.

gb.

Kroonsteenistuses.

Unterohmitser: „Toporow, kuida tohid ja reas seistes nõnda wäljatutsuwalt haemastada? Dota ometi wähemalt, kui fu kolm aastat mööda lähewad.“

tlg.

Mida kodumaal ja mujal mõeldakse ja tehakse.

Tallinnas jõudsid Gesti teatri näitlejad tänamu aasta weiderdajate osade etendamises kunstifõrgusele; tulewal aastal võib loota, et juba õhus turnimisega hakatust teewad.

Talpal lõhub J. mõisa herra jõgede silbafid pealt ära, wist mässajate tuleku kartusel. Kui see ei aita, siis hakkab ta mõisale walli ümber ehitama ja wallitraawisid kaewama.

Saaremaal. Rihelkonna mehed ei pea wanu asju meele. Walisid omale õpetajaks wana patuse, kes weel kahesaja aasta eest liharõemu pattu maitse nud ja seepärast endiselt kohalt lahkuma sunnitud. Walimise juures oli 11 healt poolt ja 6 wastu. Seda nimetatakse seal ühel healel walimiseks.

Koerus. Koeru mehed tahaksid küll endile kõrgemat kooli saada, aga mõjuwamad isikud arwawad, ega tulefikustid wõi laste kätte anda. Selle asemel on tarf kõrster leeripoistele nende filmaringi laiendamiseks ajaloos õpetust hakanud andma ja seletab, et kõiki headusi ja orjust on meile ainult jaksad toonud, mille eest neile iga weesti tänulik peab oldama. Rah samm edasi!

Tartus. Sakste jalawäe kindral Wolt on maawäge uuesti korraldama hakanud, mis fuure liikumise ajal laiali pillutati. Selle tarwis on ta juba püssiisid ja padruniisid tellinud. Warsti hakatakse ehk ka laewawäge kofku seadma mis Smajõe peal, Kawastust funi Jäneje kõrtjini ristleb. Peipsi meeste

käest ostetakse wanad tiisameo paadid üles, mil lebele puust suurtükid peale pannakse.

Baltiskis. Seal rändab ühe waga naeste rahwa hing baptisti ja lutheriusu õpetaja wahet, sest kumbgi ei taha tema leha maha matta. Esi mene pole jõudnud teda enne surma uuesti ristida ja teine olnud teda juba oma hingeraamatust maha kustutanud.

Tarwastus mõeti Jüripäewal mõisafakste poolt saksa soost moonamehi suurepäraliselt wastu. Igale moonamehele anti pudel shampanjeri ja moonamehe naesele tore lillekimp. Herrastel endil oliwad rõemupisarad filmis.

Kolga mehed tahtsid mõisaga kohut käima hakata ja palkasid adwokati. Nüüd arwawad aga, et adwokatid on saksi läinud ja nemad enam aru ei saa, kas nende adwokat ajab mõisa asja wõi mõisa adwokat nende asja.

Põraweres wiiaakse mehed mõisa renti maksma, strashnit ees teine taga, urjadnik kolmandaks. Meestel on hästi julge olek, pole eksproprieerimist karta, muudkui pistku ise käsi tasku ja andku raha mõisafaksa kätte.

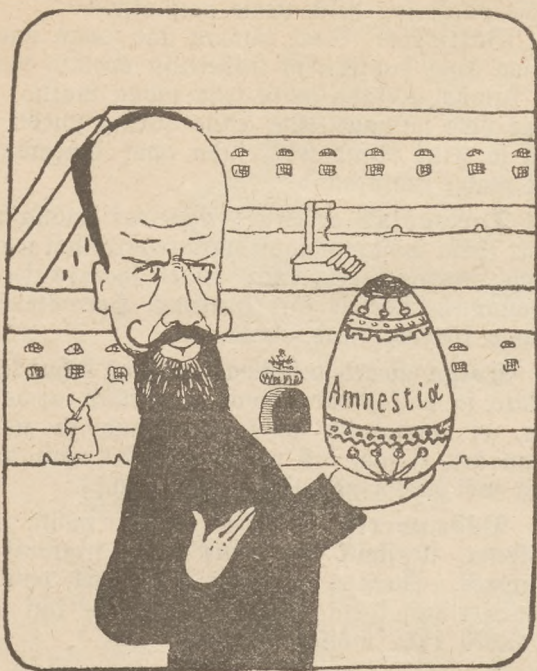
Rõuge apteegis on kõik muud rohud ot a lõppenud, aga liikwat on weel küllalt järel. Ühe fuu jooksul müüdi 10 pange. Rõuge ja Haanja mehed kärwawad.

Rõnigsbergi linna muuseumis olla palju wanaaegseid hõbeasju, nagu, joogilaritaid, sarwesid, kannuseid jne. Balti Saksa lehed arwawad et nende seast wanu tutwaid võib leida, sest arewuse ajal olla palju niisugust muinasaegset koki jiti ära põgenenud.

Carmen Sylva: Mis tõsine pori on see wenib ikka laiali.

„Lustige Blätter.“

„Ei, parem hoian selle muna tulewaks lihawõtteks.
„Ручь.“

Türi-Mütsul on suurekooliõpetajate wahel niisugune sõbralik läbikäimine ja wahetord, et üks ühte ega teine teist ei tülitata ja on nemad isekeskis wiisakuse wormisid nõnda lühendanud, et enam ühtteist ei teretagi. Muudugi jääb see kooliõpetajate oma asjaks ja eralõbuts kuida nemad jsekeskis läbi saawad, aga et ka koolilapsed selle iuures tülitsemiseks head eeskuju saawad, ei ole kiita.

Siimuna mehed otijwad seitset Moosese raamatut taga, aga ei leia seda kusgilt. Hiljuti näpati sel põhjusel kirikust piibel ära, aga wõtja on tüksata saamise üle kole kurb.

Peterburis tahab riiginõuukogu nende isikutele, keda sõjawäljakohtud süüdlaslikeks mõistisid, andeksandmist paluda. Et aga süüdlaslikest palju juba maha lastud, siis mõiwad nüüd niisugused kahetordse andeksandmise saada, ühe taevas ja teise maa peal.

Billistweres on kooliõpetajad Wiljandi „Koidu“ seltsi laulupidule kutsumise läbi ootamata kimbatusesse sattunud. Tütarde wanemad, isearanis emad nõuawad kindlasti, et kooliõpetajad nende tütreid Wiljandisse laulupidule wiiks ja laulma õpetaks, selle peale waatamata kas kellegil lauluandi wõi arusaamist on wõi mitte. Lauluharjutuste juures märkuste tegemine on waljusti keelatud, sest see mõib neiuksid pahandada.

Sangaste mehed on väga toreda mõtte peale tulnud. Kooliõpetajad kaebawad alati, et nad wähe raha palgaks saawad, seepärast on hakatud palka kooliõpetajatele kahe aasta takka korraga wälja maksuma. Siis saawad nad korraga paarjada rubla. Mis ja hing weel tahad!

Mütslas olbafse joogikohtade korraldamisega libedasti ametis. Wiina monopolid ja õllepoed on väga kaugel ja nende juurde käimine on väga tülitaks, enne kui sinna jõuab, mõib mõni mees janusse ära surra ehk mõni mees janu ära unustada. Selle pärast on inimeste armastajad heategijad kaupmehed ise asja parandama hakanud. Iga wersta peale on faks „käsi monopolikat“ ja üks „õllekauplus“ awatud.

Baltimaa suurte faksite eluford on kahetsemise wäärt wiletsaks läinud ja nende kaebtused ja ohkamised ulatamad Saffamaa ajalehtedesse. Nende edenemise kõige kurjemad waenlased olla: Talupoegade läitmata himu maa järele, mida ometi täita ei mõiga, sest et neil omal siin maad wähe olla; talurahwa põllupant, kes seda maa himu sellega edendaba, et ta maid ostwat ja talupoegadele edasi andwat; Wene ajakirjandus, kes faksist seda kirjutawat, mida mitte ilmale pole tarmis leada ja neid ei lasse rahulisti endist wiisi talitada.

Munult see mõida asja parandada, kui sõjaseadus igawesti edasi kestab, kui kindralkubeneri amet alale jääb, kui uuendusi teadmata aja peale edasi lükatakse, kui talur. põllupant ära kaob jne. — Faksite wiletsus on suur ja nende soowid hoopis wähesed.

Haagi rahukonferentsi otsused.

(Marteni ettepanekul Europa mannermaa riikide poolt wastuwoetud.)

1. Sõjast peawad kõige wähemalt faks riiki osa wõtma. Riik, kes seda põhjusseadust rikub, lükatakse wäljaspoole rahwuswahelist õigust.
2. Graamandus mis mere peal on, jääb ikka tugewama kaitse alla.
3. Ohu sees ei wõi lahinguid enne ette wõtta, kui õhutorpedod üles leitud on.
4. Lahingus ei tohi hullusid koeri ilma suuformita mitte tarwitada.
5. Rõsides üleskursetes „minu rahwale“, „minu sõjawäele“ jne. peab Jumalat meelbe tuletama.
6. Kui faks ühenduses seiswat riiki teine teisega tahawad meresõda pidama hakata, siis peawad nad selleks enne wahetõhtu käest luba küsima.
7. Jäasuguste õerumiste juures annab targem järele, kui — rumalam sõja jaoks paremini on ette walmistatud.
8. Kui üks riik teise ära mõidab, selle linad puruks laskeb, tema külad ära rüüstab ja siis enesele mitmed miljardid sõjakulu laskeb maksta, siis mõib seda sündmust ainult „soowimata juhtumiseks“ nimetada.

(Lust. Bl.) Lõik. Pks.

Mõistatused.

Saiste kulul antakse, mõisateenijatele kantakse, mustasajaline laim ja Prundi herra sõim. — Mis see on? * gnaoog

Suurt kulu kanti, rahvale hinnata anti, maamees wiskas maha, linnamees tarwitas pühimise paberiks. — Mis see oli? * vug

Mustad kanad munewad, Prantsu Hans audub maoli otjas ja ajab munad pesast laiali. Mis see on? * vlooqavug

Ukse toodiga Tartus, aga saba sahkerdab Pärnus. — Mis see on? * saamug

Mis on mustem kui päewaleht ja kes sõimab rohkem kui Andres? * igvuuja ajod vga

K. Lufsepa raamatu, kirjutusesjade ja piltpostkaartide kauplus Tallinnas, Suure Pärnu maanteel nr. 21.

Soomitan omaist uuesti fikseseatud raamatukauplusest igasugust kirjandust, mis Eesti keeles ilmub. Peale selle on kooliraamatuid ja kõiksugu koolitarwitusi, kirjutusmaterjali, postkaarta ja mälestusfalmide albumisi saada.

Ule maailma kuulsu Wene kirjaniku krahw Leo Tolstoi raamatutest on saada:

Lähtus waimulikkudele. Hind 12 kop.

Uus põrgu. (Põrgu langemine ja uuesti tärfamine.) Hind 12 kop.

Milles seisab õnn? Hind 10 kop.

Warsti ilmuvad: **Mis peame siis tegema,** Tolstoi **Singeelu,** Minu usk ja **Usufalliwusest.**

Sealt on ka saada: **Ulu tsaari eest.** Hind 1 rbl., **Laatsarus tule wälja!** Hind 50 kop., **Suur Wene Prantsuse sõda,** hind 50 kop ja **Walafirewi kannupoisid,** hind 25 kop.

Kes ülemal nimetatud raamatute hinnad rahas ehk postmarkides ülemal nimetatud adressi järele fiske saadab, sellele saadetakse need raamatud postiga riispaela all ilma kuluta kätte.

Jällemüüjatele harilikud protsendid

Auustamisega **K. Lufsepp.**

Ootamata uudis!

Ootamata uudis!

Ilmus praegu trükitist uus pillkenalja leht

„Okkad“

ülilumitawa ajalohase fısuga ja loredate mitmewärmiliste piltidega. Kes ostab ja loeb, see naerab, kes ei loe, seda torlab. Hind ainult **10 kop.** Saada igast paremast raamatukauplusest.

Pealadu **K. Lufsepa** raamatukaupluses Tallinnas, Suure Pärnu maanteel nr. 21.

Jällemüüjatele head protsendid!

Kiriku lahutamine Prantsuse maal.

Kiriklasi aetakse Revelli linnas koolidest wälja.

R. Lufsepa kirjastus. Trükitud M. Antje trükitojas, Tallinnas.